Holetínský zpravodaj

Číslo 1/2016 **březen 2016**

Řekněte sýýýr

Fotíte se rádi? Já tedy ne! Jsem naprosto nefotogenická a na všech fotkách vypadám hrozně. Buď se tvářím jako kakabus, nebo se pokusím o úsměv a kouká mi jeden zub. No děs! A počítám, že většina z Vás odpoví stejně jako já, jen si do výčtu svých skutečných nebo domnělých nedostatků dosadí ty své.

Jiné už je to s odpovědí na otázku: „Fotíte rádi?“. Tak to zase jo. Taky mě s fotoaparátem potkáte poměrně často. A neskromně se domnívám, že už jsem za ty roky, co lovím fotky především do Zpravodaje, udělala určitý pokrok. Myslím tím především to, že když fotím lidi, dávám pozor, aby tam měli aspoň celou hlavu a pokud to má být celá postava, tak i nohy. Dřív se mi to ne vždy podařilo. Mnohokrát už jsem si říkala, že si jednou pořídím důstojný přístroj a přihlásím se na nějaký kurz. Vzhledem k četnosti mých zálib je to ale v nedohlednu.

Díky facebooku jsem ale v Holetíně objevila člověka, kterého fotografování pohltilo natolik, že se mu začal věnovat naplno. Dnešní hlavní rozhovor bude tedy s Jaroslavem Jelínkem o fotografování a nejen o něm.

V minulém úvodníku „O péči“ jsem se zmínila o svých kamarádech, kteří se začali věnovat krátkodobé pěstounské péči. Dnes si tedy můžete přečíst o Martínkovi a jeho dočasných rodičích.

Plesová sezóna je v plném proudu a jak už jsem psala několikrát, já plesy (holetínské zvlášť) miluji. A to nejen hudbu a tanec, ale třeba i tombolu. Poslední dobou se mi v ní ale vůbec nedaří. Nemám zkrátka štěstí. Můj manžel je na tom o trochu lépe, takže na hasičském bále vyhrál pytel pšenice. Hezká cena, ale co s tím? Naše hospodářství se skládá ze psa, který obilí nerad a z rybiček, které jsou na tom podobně. Žertovala jsem tedy, že nechám zrní semlít a napeču buchty pro celou vesnici. A úplně náhodou jsem se dozvěděla, že bych prý v Holetíně nebyla první, kdo měl podobný nápad. Existuje totiž pověst o jakési selce z Holetína… No zkrátka – pověst otiskujeme a buchty nakonec nebudou. Pro výhru jsme našli jiné uplatnění. Snad příště.

Takže nás čeká 14 stran informací a obrázků z naší obce a okolí. Přeji příjemné počtení.

Helena Kučerová

Strašidlo v Holetíně

Kdysi na počátku devatenáctého století žila v Dolním Holetíně selka, která byla známá svým soucitem s trpícími a chudými lidmi. Ve své závěti uvedla, že její oblečení má být rozdáno chudině a za peníze, které má ušetřeny, má být v pekárně upečen chléb, který by se měl rozdat chudým. Příbuzným ale bylo líto peněz, takže odkaz vyplnili jen z části, protože rozdali většinou obnošené svršky, ale chleba napéct nenechali.

To byl důvod, proč selka nenašla v hrobě klid a pravidelně se zjevovala na statku v podobě šedé postavy. Domácí tím byli dlouho znepokojeni, ale nikdo si nevěděl rady. Až jednou ji uviděla na zápraží mladá sedlákova dcera. Dodala si odvahy, přišla až k ní a tázala se jí, co si přeje. Postava odpověděla, že si žádá, aby chléb, který chudým odkázala, byl skutečně napečen a rozdán. Dcerka šla k faráři a se vším se mu svěřila. Kněz si nechal zavolat sedláka i s manželkou a vybídl je, aby odkaz zcela vyplnili.

Hned jak uposlechli a chléb rozdali, zesnulá zmizela a už se nikdy nikomu nezjevila.

Zdroj: Linhartovi Jan a Tomáš. Pověsti a příběhy z východních Čech. 1. vydání. Český Těšín: Agave, 2002. 325 s. I SBN 80-86160-71-8

Počet obyvatel Holetína

K 1. lednu 2015 měla naše obec 761 obyvatel. Během loňského roku se narodilo 6 dětí. Do Holetína se přistěhovalo 24 nových lidí. Naopak 14 se jich od nás odstěhovalo. Loni zemřel nebývale vysoký počet našich spoluobčanů, a to 14. K poslednímu dni roku 2015 měl tedy Holetín 763 obyvatel.

ČTĚTE

- **Radar v Holetíně**
- Mateřská školka
- **Zápis do ZŠ**
- Nová paní ředitelka
- **Pověst o selce**
- Představujeme Vám: Jaroslav Jelínek
- **Pěstounská péče**
- Hasiči – ohlédnutí za uplynulým rokem
- **Co dělají naše Trnky?**
- Akce v kulturním centru
- **Pro fanoušky fotbalu**
- Kronika
- **Hospodaření obce**
- …a něco dobrého do žaludku

I učitelé se učí

Ve dnech 8.–9. února 2016 proběhlo na Zámeckém návrší v Litomyšli celorepublikové setkání učitelů základních škol se zájmem o zážitkovou pedagogiku a muzejní edukaci. Dvoudenního semináře pořádaného opět pod hlavičkou projektu Škola na zámku, tentokrát ve spolupráci s Regionálním muzeem v Litomyšli a Komisí pro práci s veřejností a muzejní pedagogiku Asociace muzeí a galerií ČR, se zúčastnily i dvě zástupkyně naší ZŠ a MŠ Holetín.

Tématem letošního semináře byla Škola a muzeum – místa edukačně podnětného setkávání + aplikace metod zážitkové pedagogiky do školního vzdělávání. Volněji bychom mohli přeložit:

- Muzeum jako místo setkávání – prožitek jinak.
- Představení muzea a jeho aktivit směrem k veřejnosti.
- Co je a není zážitková pedagogika ve školní vzdělávací praxi.
- Pohled muzejníka na spolupráci se školou.

Na programu byly teoretické příspěvky, diskusní fóra, ale i praktické ukázky programů zážitkové pedagogiky, které výše jmenované instituce nabízejí. Po roce jsme měli opět jedinečnou možnost stát se na čas žáky, projít si zvolenými programy a na vlastní kůži zažít to, co naši svěřenci či návštěvníci muzea.

Inspirativní byla i prohlídka expozičních prostor nově zrekonstruovaného Regionálního muzea v Litomyšli, jehož rekonstrukce získala v letošním roce ocenění Gloria musealis, se zaměřením na vzdělávací potenciál muzejní herny a muzejní expozice.

A ze zámku sestupujeme do podhradí...

Chaloupky o.p.s. jsou nestátní školské zařízení a jedno z nejstarších středisek ekologické výchovy v ČR. Pro letošní rok připravilo vzdělávací akci ke školním zahradám. Vícedenní kurz Praktická péče o školní zahradu s využitím prvků přírodních zahrad bude probíhat na pracovišti v Horní Krupé u Havlíčkova Brodu. V rámci dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků vysílá ZŠ a MŠ Holetín i sem své zástupkyně.

Jak název napovídá, účastníci se budou počátkem dubna věnovat školním zahradám v souvislostech s přírodním zahradničením. Jako stěžejní témata budou probírána půda, voda a užitkovost zahrady nejen z pohledu člověka. Půda a voda jsou dva živly, které jsou v současné době nejen pro člověka ve velkém ohrožení, ale je třeba se s nimi naučit hospodařit. Užitkovost se hodně, už i na vesnicích, ze zahrad vytrácí. Není to jen o pěstování lánů zeleniny a ovoce, je to přeci i o bylinkách, ovocných stromech, keřích s jedlými plody, trvalkách apod.

Účastníci obdrží skripta a další metodické materiály, využijí osobních konzultací s lektory. Cílem pedagogů ZŠ a MŠ Holetín bude získat dostatek informací, které pomohou založit, využívat, pečovat a zvelebovat novou školní, nebo nejen školní, zahradu společně s dětmi.

Pavlína Krehel'ová

Děti ve školce poznávají přírodu i umění

Do nového roku jsme společně se školáky vykročili ve znamení tónů vážné hudby. To díky panu Martinu Kubátovi z Litomyšle, který nás se svým hudebním programem navštívil již po několikáté. Tentokrát bylo naše setkání na téma J. S. Bach a jeho život. Nebyl to první hudební skladatel, kterého jsme formou pohádkového příběhu mohli poznat. V minulosti nám pan Kubát přiblížil také osud W. A. Mozarta a B. Smetany. Ten si získal u našich dětí velkou oblibu. Vědí o něm, že se narodil v Litomyšli v blízkosti zámku, který jsme společně navštívili. Znají jeho symfonickou báseň Vltavu, jejíž tóny nás dokázaly přenést od jejího pramene až k Mělníku. Velmi na nás zapůsobila i opera Prodaná nevěsta, a to její knižní provedení i na CD v podání Dětské opery Praha. Zkoušeli jsme i výtvarné ztvárnění a výsledek byl povedený.

Ačkoliv byla zima na sníh prozatím skoupá, krom občasného bobování a her na sněhu, jsme v lednu také poznávali vlastnosti sněhu, ledu a vody. Pokusy nadchly všechny zúčastněné zkoumající tento živel z více stran. Na otázky: co plave a co se potopí, kdy taje sníh, kam stoupá pára, jak koluje voda v přírodě, kdy se voda mění na led a na spousty dalších, jsme hledali odpovědi a to bylo velmi zajímavé. Kromě vody jsme zkoumali i vlastnosti vzduchu a hráli si s barvami. Ty nás rozveselily v „maškarním týdnu“ a zdobily krásné masky dětmi vyrobených maškar.

Únorem nás provázejí dětské knihy a pohádky, které skrývají kouzlo i tajemno. Rádi listujeme v knížkách. A vy?

Učitelky MŠ Jitka Jetmarová, Kristýna Tichá

Seznamte se s novou ředitelkou Mgr. Zuzanou Novákovou

Letos jí bude 32 let. Pochází ze Stružince u Ždírce nad Doubravou a do Holetína se přistěhovala za svým manželem Pavlem. Za toho se vdala před osmi roky a bydlí společně s jeho rodiči v rodinném domku na Horním Holetíně. Mají dvě děti. Na základní školu chodila v Hlinsku. Střední školu studovala v Čáslavi – obor předškolní a mimoškolní pedagogika. Na hradecké univerzitě absolvovala obor speciální pedagogika pro první stupeň základní školy. Její praxe začala na základní škole v Krouně, kde učila jeden rok a poté nějakou dobu zastupovala na základních školách ve Svratouchu a v Kameničkách. Pak, jak říká, se na ni usmálo štěstí a získala místo na základní škole v Holetíně. To bylo v roce 2010, tedy v době, kdy už v Holetíně bydlela. Krátce po nástupu ale zjistila milou novinu, že čekají děťátko a tak si odučila jen jedno pololetí. Následovala pětiletá mateřská dovolená, protože za dva roky po Kubíčkovi se jim narodila ještě Adélka.

Když se po pěti letech měla vrátit do práce, čekala ji nemilá informace, že školu opouští pan ředitel Bureš a následovalo tedy období nejistoty, co bude. Začalo přemýšlení a jednání o tom, kdo školu dál povede, o čemž se diskutovalo samozřejmě i u Nováků doma. Tím, že Zuzany manžel Pavel je také učitel, jedna z variant byla, že by to mohl být právě on. To se ale nakonec ukázalo jako neschůdné řešení, protože jeho aprobací je učitelství na druhém stupni a musel by si tudíž pro první stupeň doplňovat vzdělání. Následoval nápad, že by školu mohla vést právě Zuzana, což jí v první chvíli nepřipadalo zrovna reálné. Návrat do práce po pětileté mateřské není zrovna jednoduchý sám o sobě a představa toho, že ještě k tomu by měla vést školu… První rozhodnutí tedy bylo negativní. Přesto ale stále zvažovali všechna pro a proti až nakonec před termínem uzávěrky pro podání přihlášek na konkurz dospěla k rozhodnutí, že do toho půjde. V tom okamžiku ale zjistila, že se vlastně přihlásit nemůže, pro nesplnění podmínky dostatečné praxe.

Poté proběhl konkurz. Přihlásil se jediný uchazeč, který navíc nesplňoval požadavky. Místo ředitele tedy nadále zůstalo neobsazené a s tím nejistota, co bude dál. Nakonec obec Holetín, jako zřizovatel školy, po jednání s nejrůznějšími úřady dospěla k závěru, že Mgr. Zuzana Nováková bude prozatím jmenovaná ředitelkou školy a pověřena jejím řízením a po čase bude vyhlášen nový konkurz, do kterého se i ona sama případně bude moci přihlásit. Od 1. února je tedy oficiálně jmenovaná ředitelkou Základní a mateřské školy Holetín.

Zajímalo mě, co bylo tím hlavním impulsem k rozhodnutí ujmout se řízení školy. Prý to, že tuhle školu má Zuzana za srdeční záležitost. Učila tady, je to v místě bydliště, budou sem chodit jejich děti. Cítí tedy k této škole zvláštní pouto a není jí rozhodně jedno, co s naší školou bude. Svoji roli hrály určitě i obavy, že by se na toto místo mohl dostat někdo úplně cizí, kdo by tuto školu vedl úplně jiným směrem. Zuzka říká, že měla to štěstí, že cítila podporu ze všech stran. Od rodiny, od kolegyň ve škole i od zřizovatele. To jí tedy přesvědčilo o tom, že by se touto cestou měla vydat.

Povídali jsme si někdy v třetím únorovém týdnu, na hodnocení tedy bylo ještě velmi brzo, přesto jsem si neodpustila dotaz, zda toho už třeba nezalitovala. Prý ne. Ve škole už funguje delší dobu, protože si od pana ředitele Bureše postupně přebírala celou agendu. Je toho ale opravdu hodně. K některým věcem dochází samozřejmě postupně a ví, že má kolem sebe lidi, kterým může zavolat a zeptat se, když neví. Je to bývalý pan ředitel, kolegové na obdobných pozicích na okolních školách i paní účetní.

Kromě toho paní Zuzana učí. Má třetí, čtvrtý a pátý ročník na matematiku, češtinu a angličtinu. Další čas jí zabírají opravy sešitů a příprava na další výuku. Samozřejmě se řeší i spousta běžných provozních záležitostí se zaměstnanci školy i žáky. Poté přichází na řadu zmíněná administrativa spojená s vedením školy. Na jednotvárnost práce si tedy rozhodně nemůže stěžovat.

Vyhovuje nové paní ředitelce směr, kterým se škola ubírá, nebo by chtěla něco změnit? Nastolený trend jí prý zatím zcela vyhovuje. Líbí se jí příjemné rodinné prostředí, které se hodně zaměřuje na potřeby žáků a snahu o to, aby se rozvíjeli v různých oblastech. Jsou vedeny k přírodě, mají možnost navštěvovat jazykový nebo hudební kroužek. Jezdí na různé výlety, exkurze, divadelní představení. Cílem je, aby jejich rozhled byl co nejširší. Péče se věnuje i vztahům jak mezi dětmi samotnými, tak s učiteli a škola je hodně v kontaktu i s rodiči. Malý počet žáků toto umožňuje.

Co se týče budoucnosti školy, jak už bylo řečeno, paní Zuzana by ráda pokračovala v tom, jak škola funguje, protože je přesvědčená, že je to tak správně. Možná by se chtěla s dětmi víc věnovat různým projektům. Všechno ale ukáže čas a praxe. Novinkám se rozhodně nebrání.

Přejeme tedy jí a potažmo naší škole, která je pro život v obci nesmírně důležitá, hodně úspěchů a elánu do další práce. Sama Zuzana si uvědomuje, že její funkce sebou nese velkou zodpovědnost, ale když už se pro tuto cestu rozhodla, chce vytrvat. Myslím, že bychom jí měli nejen držet palce, ale především podporovat.

(kuč)

Školu navštívili budoucí prvňáčci

14. ledna proběhl na ZŠ a MŠ v Holetíně „Zápis nanečisto“. Předškoláci a jejich rodiče měli možnost navštívit paní učitelky, prohlédnout si třídy a vyzkoušet: sezení v lavici, manipulaci se školními pomůckami, hru s interaktivní tabulí.

4. února, o tři týdny později, se konal oficiální Zápis budoucích žáků první třídy. Zapsáni byli čtyři školáci a dvě školačky. Těšíme se na ně v září 2016!

Jakub Hamák

Martin Chvojka

Anna Marie Pavlů

Robert Voldán

Vojtěch Horák

Vanesa Marková

Bude v obci Holetín radar?

Přes všechna opatření, která pro zvýšení bezpečnosti svých občanů obec podnikla (probíhající výstavba chodníků, umístění měřiče okamžité rychlosti, umístění výstražných tabulí pro zpomalení jízdy v intravilánu obce aj.), dochází v Holetíně neustále k ohrožování chodců i dalších účastníků silničního provozu. Vlivem značného převýšení i nově zrekonstruovaného povrchu vozovky mají řidiči tendenci značně překračovat maximální povolenou rychlost. Navíc při již zmíněné modernizaci silnice II/355 došlo k zúžení vozovky v celém jejím průběhu obcí a pěší se tak v místech, kde výstavba chodníku dosud neproběhla, nebezpečně míjejí s projíždějícími automobily. Výstavba chodníků v obci probíhá z důvodu jejich délky a tím i finanční náročnosti etapovitě. A přesto, že výstavba chodníků bude v Holetíně i nadále pokračovat, v některých úsecích obce nebude ani do budoucna z technického hlediska možná.

Jednou z možností, jak ještě lépe ochránit naše spoluobčany, je umístění radaru. Toto zařízení však nemůže samostatně provozovat obec, která nemá zřízenu obecní policii. Proto jsem rád, že z jednání, která inicioval starosta města Hlinska Miroslav Krčil, vzešla možnost zřídit měřící stanoviště i v obci Holetín.

Vedení města Hlinska se totiž rozhodlo za cca tři miliony korun pořídit dva stacionární radary a šest až sedm měřících míst. Na městské policii pak bude, kdy a kam radary umístí. Systém by měl tedy na Hlinecku fungovat tak, že kolemjedoucí řidič nebude nikdy vědět, v jakém měřícím stanovišti se radar (dokumentuje překročení rychlosti v obou směrech) zrovna nachází. A právě jedno takové stanoviště by mělo být instalováno i v obci Holetín. Místo již bylo vytipováno, ale záležet bude na stanovisku dopravní policie a Pardubického kraje. Umístění radaru v naší obci je dále podmíněno schválením veřejnoprávní smlouvy mezi městem Hlinskem a obcí Holetín oběma zastupitelstvy. O tom jak vše dopadne budu naše spoluobčany informovat v příštím vydání Holetínského zpravodaje.

Jan Břeň, starosta

Jak jsme hospodařili v roce 2015

(údaje jsou v tis. Kč)

	Schválený rozpočet	Rozpočtová opatření	Upravený rozpočet	Plnění k 31. 12. 2015	% plnění k upravenému rozpočtu
Třída 1 – Daňové příjmy	7 189	135	7 324	8 311	113
Třída 2 – Nedaňové příjmy	665	52	717	821	114
Třída 3 – Kapitálové příjmy	10	45	55	60	108
Třída 4 – Přijaté dotace	136	468	603	1 203	199
Konsolidace				600	
Příjmy celkem po konsolidaci	**8 000**	**700**	**8 700**	**9 795**	113
Třída 5 – Běžné výdaje	6 630	700	7 330	7 262	99
Třída 6 – Kapitálové výdaje	1 370	0	1 370	1 213	89
Konsolidace				600	
Výdaje celkem po konsolidaci	**8 000**	**700**	**8 700**	**7 875**	91
Saldo: Příjmy – výdaje	**0**		**0**	**1 920**	**X**

Zůstatek prostředků na bankovních účtech k 31. 12. 2015:

ZBÚ Obec Holetín - KB	5 558 280,93 Kč
BÚ Obec Holetín – ČNB	3 268,45 Kč
Zůstatek celkem:	**5 561 549,38 Kč**

Kulturně-společenské centrum Holetín

V neděli 13. prosince 2015 jsme se při **Vánočním koncertu** zaposlouchali do krásných tónů v podání pěveckého sboru Bartoloměj z Bítovan. Vánoční koncert, který se každoročně těší velké oblibě, navštívilo zhruba 80 lidí.

Sousedské besedování s překvapením se tradičně koná před prázdninami a před Vánoci. Nejinak tomu bylo i 14. prosince 2015, kdy se návštěvnice tohoto oblíbeného setkávání zapojily do soutěže o slepení co největšího počtu skořápek oříšků a vyrobily tak velké množství vánočních ozdob, za což si každá vysloužila nádherný vánoční svícen. V druhé části pak zhlédly premiéru pohádky O dívce, která se proměnila z ptáčka v podání členů dramatického kroužku, který nacvičuje pod vedením R. Červinkové právě v našem kulturním centru.

Pohádka O dívce, která se proměnila z ptáčka, měla následně svoje reprízy 15. prosince, kdy ji děti zahrály před svými rodiči a rodinnými příslušníky. O tři dny později toto představení zhlédlo v kulturním centru zhruba 25 dětí z místní základní školy.

Připravujeme

18. března 2016 pořádá KC Holetín zájezd do Horáckého divadla Jihlava na představení Habaďúra aneb nájemníci pana Swana. Situační komedie o tom, jak to vypadá, když přijde kontrola ze sociálního úřadu na člověka, který v sociálním systému pro sebe objevil jisté trhliny. Vstupenky (vč. dopravy) v ceně 240 Kč/os. jsou v prodeji na OÚ Holetín od 1. 3. 2016. Autobus pro účastníky bude přistaven ve směru od Hlinska na všech zastávkách v Holetíně v 16:45 hod. a následně v Hlinsku u pošty. Délka představení je 2:25 hod., začátek v 19 hod. Příjezd zpět je plánován mezi 23–24 hod.

V neděli 3. dubna 2016 se uskuteční v multif. sále KC Holetín **koncert Ivety Novotné**, která je absolventkou Universität für Musik und darstellende Kunst ve Vídni ve hře na klasickou kytaru. Začátek je v 15 hodin, vstupné 50 Kč. Vstupenky budou v předprodeji na OÚ Holetín od 21. 3. 2016. Rezervovat můžete od 1. 3. také telefonicky.

Burza oblečení, hraček, sportovních aj. potřeb na sezónu jaro-léto proběhne letos v neděli 10. dubna od 14 do 17 hodin a v pondělí 11. dubna 2016 od 8 do 18 hod. Zboží do burzy bude přijímáno od 4. do 6. dubna. Podmínky přijetí zboží do burzy naleznete v průběhu měsíce března na www.holetin.org.

Vítání občánků plánuje OÚ Holetín v Kulturním centru v termínu 14. května 2016. Zájemci o účast na Vítání občánků obce Holetín v tomto termínu (platí pro děti s trvalým bydlištěm v obci Holetín) se mohou hlásit na obecním úřadě až do konce dubna 2016.

Předběžně na sobotu 4. června je plánován v Kulturním centru Holetín **Dětský karneval**. Na zábavné odpoledne plné soutěží a písniček jsou zvány děti všech věkových kategorií v kostýmu. Bližší informace naleznete na www.holetin.org.

V úterý 14. června předvede své v pořadí 2. **divadelní představení** dětský amatérský divadelní spolek, který v dramatickém kroužku v kulturním centru působí od tohoto školního roku. Na představení s pracovním názvem „Adame, probuď se!“ jsou zváni nejen rodinní příslušníci našich účinkujících hereckých hvězd, ale též veřejnost.

Pravidelné **Sousedské besedování** je určeno zejména osobám důchodového věku, ale přijít může každý. Koná se každé 2. pondělí v měsíci vždy od 13:30 hod., není-li stanoveno jinak. Prostor je nejen k popovídání, ale i čtení z kronik apod. Následující Sousedská besedování jsou plánována v termínech: 14. 3., 4. 4. (změna termínu!), 9. 5. a 13. 6.

Na podzim 2016 chystáme **taneční pro manželské páry** a potřebujeme zjistit případný zájem veřejnosti. Prosíme proto všechny zájemce, aby se hlásili u p. Horákové. Více na plakátku na jiném místě zpravodaje.

Pravidelné zájmové činnosti

PONDĚLÍ

Cvičení zumbového typu s Petrou Štěrbovou v multifunkčním sále od 18 do 19 hod. Cena je 60 Kč. S sebou cvičební úbor, sportovní obuv s bílou podrážkou, karimatku, činky, cvičební gumu a dostatek tekutin. Nové přihlášky u p. Horákové.

Angličtina pro dospělé pod vedením lektora Tomáše Dymáčka:

16:30–17:30 začátečníci
17:30–18:30 mírně pokročilí
18:30–19:30 pokročilí

ÚTERÝ

Dramatický kroužek pro školní děti pod vedením Mgr. Radky Červinkové. Kroužek probíhá v multifunkčním sále od 14.30 do cca 15.30hod. Kroužek je zdarma (pouze spoluúčast rodičů na přípravě kostýmů).

Kurzy jógy probíhají v klubovně KC Holetín pod vedením paní Věry Pochobradské:

17:00–18:00 začátečníci

18:15–19:15 pokročilí

Cena je 30 Kč, délka 1 hod., s sebou vezměte karimatku a šátek. Přihlášky nových zájemců na facebooku Jóga Holetín nebo tel. 722 091 796.

STŘEDA

Setkání maminek s dětmi v klubovně probíhá od 9 hod. přibližně do 11–12 hod. Vzít můžete dětem s sebou oblíbené hračky a svačinku. Při setkání je možnost si uvařit kávu nebo čaj – vhodné je vzít s sebou.

Herní odpoledne pro děti od 14:30 do 16:30 hod. pod vedením Lady Horákové. Pro děti je v multifunkčním sále připraven stolní tenis, mohou si zahrát stolní hry, které jsou v Kulturním centru k dispozici nebo se zapojit do zábavné soutěže. V jarním a letním období budou moci děti venku hrát míčové hry a basketbal. Přijít mohou děti školního věku. Herní odpoledne je pro děti bezplatné. S sebou přezůvky, resp. pevnou obuv s bílou podrážkou (na stolní tenis).

ČTVRTEK

Stolní tenis – vede pan Emil Havel, který má dlouholeté zkušenosti s tímto sportem. Trénink probíhá od 17 hod. Na místě jsou k zapůjčení i ping-pongové pálky, přesto doporučujeme, aby dítě mělo vlastní pálku a míčky. S sebou sportovní oděv a obuv s bílou podrážkou. Kroužek je pro děti zdarma.

Keramika pro děti i dospělé pod vedením paní Mileny Jelínkové probíhá v klubovně od 16 do 18 hod. Cena je 30 Kč/hod. dle času stráveného prací. V ceně je zahrnuto i následné vypalování hlíny.

Informace ke všem zájmovým činnostem a dalším aktivitám podá Lada Horáková na tel. 725 444 588 nebo e-mailu kulturnicentrum@holetin.org. Web KC Holetín: www.holetin.org

Pohádkový les Holetín

Pohádkový les ve Sportovním areálu Holetín je letos plánován na sobotu 25. června 2016. Prosíme všechny dobrovolníky, kteří by se chtěli zúčastnit této vyhlášené akce pro děti v pohádkovém kostýmu, aby se již nyní hlásili na OÚ Holetín. Řada pohádkových kostýmů je připravena, vlastní nové kostýmy jsou však vítány!

Z KRONIKY

1951

- OV KSČ posoudil situaci a vydal opatření pozastavit činnost stávajícího JZD, i přes provedený osev se pozemky měly rozdělit mezi zemědělce
- Jednalo se o přesvědčovací akci, jejímž důvodem bylo odčerpávání tehdy dospívající zemědělské mládeže do průmyslu, čímž na vesnici vznikal nedostatek pracovníků v zemědělství
- Změnila se i mentalita malozemědělců a to zásluhou STS, která převzala velkou část prací (orba, vývoz hnoje, sklizňové práce při žních, …)
- Nastal čas usilovné agitace mezi zemědělci, do které byly zapojeny i průmyslové závody a veřejné instituce
- Uvedená opatření se ukázala jako účinná a začalo se tvořit nové družstvo na státních principech, takže společnými silami do konce roku vzniklo JZD I. typu, které obsáhlo 98% veškeré zemědělské půdy v obci. To bylo považováno za velký úspěch
- Situace v zásobování se lepšila. Průmyslový dělník dostával mimo normálních lístků v závodě ještě další u Národního výboru a to podle kategorií – velmi těžce a těžce pracující
- Bylo zde několik velmi dobrých usedlostí, které se s úkoly velmi lehce vyrovnávaly (č. p. 24 – Čeněk Mládek, 21 – František Šmatlán, 31 – J. Mundil, 18 – Josef Doležal, 55 – Krbálková. Také byla ale řada úpadkových usedlostí, které nestačily (č. p. – 10, 49, 50, 65)

Svoz objemného a nebezpečného odpadu

sobota 23. dubna 2016 od 8:00 do 10:45 hodin

Stanoviště mobilního svozu:

8:00–8:20	místní část Horní Babákov
8:35–8:55	autobusová zastávka u železničního mostu na Horním Holetíně
9:00–9:45	naproti obecnímu úřadu
9:50–10:15	naproti hasičské zbrojnici
10:20–10:45	u prodejny paní Kavkové na Dolním Holetíně

Objemný odpad: nábytek, matrace, koberce, linolea, textilie, boty, lyže, sáňky, boby, dveře, WC, umyvadla, plastové vany, pneumatiky na osobní vozidla bez disků apod.

Nebezpečný odpad: upotřebené motorové oleje, olejové filtry, televizory, ledničky, barvy, lepidla, rozpouštědla, nádoby a štětce s jejich zbytky, detergenty a odmašťovací přípravky, léky, inj. stříkačky, infuzní sety, pesticidy (chemické prostř. na ochranu rostlin, hubení škůdců a plevelů), domácí chemikálie, kyseliny, louhy, vývojky, baterie, akumulátory i s elektrolytem, suché galvanické články, zářivky, výbojky a jiné předměty s obsahem rtuti

Bezplatný svoz odpadu se nevztahuje na stavební materiál (suť, lepenka, eternit apod.).

Povinností občana je předat odpad osobně obsluze sběrny.

Představujeme Vám

Foto: M. Gavláková

Jaroslav Jelínek

Narodil se v Moravské Třebové a bydlel v Boskovicích. Po svatbě se s manželkou Milenou přestěhoval do pronajatého bytu ve Vysokém Mýtě a později si zde jiný byt koupili. Sám byl stále pracovně celý týden mimo domov. Chtěli tedy, aby ona měla blízko k rodičům, kteří žijí v Radhošti (u Vysokého Mýta). Protože už měli prvního syna Jardu, stále uvažovali o tom, že by rádi zakoupili někde poblíž domek. Nemohli najít nic vhodného a tak stále rozšiřovali okruh, kam až by se mohli přestěhovat, až se dostali do Holetína, kde byla k prodeji nemovitost Na Drahách. Jarda Holetín trochu znal, protože přes něj občas jezdil. Jeli se na domek podívat a hned se rozhodli, že ho chtějí. Od roku 2007 tedy s rodinou žije v Holetíně. Mají dva syny – sedmnáctiletého Jardu a jedenáctiletého Lukáše.

Jaroslav vystudoval stavební průmyslovku v Brně a od maturity pracoval v oboru nejdřív jako mistr a později jako stavbyvedoucí v několika firmách, kde měl na starosti většinou velké zakázky, jako dopravní stavby a podobně. Vzhledem k tomu, že stavby byly po celé republice, 21 let fungoval tak, že od pondělí do pátku byl mimo domov a měl permanentní stres v práci a o víkendu byl k dispozici na telefonu. Rozhodl se tedy, že takhle to dál nejde a svou práci opustil. Nyní se vlastně učí žít se svou rodinou a sžívat se s okolím. Jeho pracovní vytížení ho připravilo také o většinu koníčků – dřív hrál ping-pong a fotbal, ale musel to opustit. Jediný koníček, kterého se nevzdal, je právě focení a rád si občas vyjede na horském kole. O změně zaměstnání uvažoval dlouho, ale nevěděl, jakým směrem se vydat. Věděl, že u jiné stavební firmy, by to bylo podobné. Nakonec se rozhodl vzít zodpovědnost sám na sebe a zkusit se vrhnout na fotografování, tedy živit se svým koníčkem. Ráda byla samozřejmě i rodina, která byla unavená jeho pracovním šílenstvím. Samozřejmé jsou ale i jisté obavy ze změny a z budoucnosti.

Fotografuje vlastně odmalička, kdy jako dítě dostal ruský fotoaparát značky Smena na kinofilm. Pak si z peněz vydělaných na brigádách ušetřil na Konicu (ještě také na film) a když se začaly na trhu objevovat kompaktní digitální přístroje, přešel na ně. Asi před pěti lety si koupil první zrcadlovku, což je, jak sám říká, úplně jiná liga. Znamená to ale také, že se vlastně znova učí fotit, protože to je úplně něco jiného. Ta mu ale také přestala stačit a tak asi rok má novou zrcadlovku vyšší třídy.

V současné době studuje na fotografické škole Photogenia v Brně, zatím dvousemestrální kurz. Během tohoto roku se učí vše z oboru fotografie, od jejího vzniku až po současnost. Součástí výuky je jak analogová tak digitální fotografie, práce ve fotokomoře včetně digitalizace a profesionálního tisku a průřez všemi žánry fotografie. Na závěr kurzu v červnu studenti absolvují zkoušky a také chystají vlastní výstavu, kde budou prezentovat ucelený soubor své práce. Téma se jmenuje Imaginativní krajina. V ročníku je pouze deset studentů, což umožňuje intenzivní studium s osobním přístupem. Menší část vyučovacích hodin zabírá teorie a větší praxe, kdy se studenti seznamují s prací v různém prostředí – v ateliérech i venku. Je to náročné, ale hodně zajímavé.

Vrátit se do školy a znova studovat ho moc baví. Je tam úžasná atmosféra, kterou si dokáže mnohem lépe vychutnat, než když chodil na střední školu. Ve studiu má možnost i pokračovat, ale to zatím neřeší.

Jeho cílem je tedy rozjet vlastní podnikání ve fotografických službách a uživit se s tím. Zároveň by ale rád vynahradil rodině čas, který s nimi nemohl strávit.

Nejčastěji fotí portréty, reportáže… Vzhledem k tomu, že je technik, má blízko i k interiérům nebo architektuře. Úplně nejraději fotí venku, protože přirozené světlo považuje za nejhezčí. Líbí se mu, když může pořídit přirozené fotky v přírodě, třeba rodinku na procházce. Preferuje to před fotografiemi v ateliéru, který nabízí omezené možnosti a není to tam tak přirozené. Pokud ale bude poptávka, nebrání se ani zařízení vlastního ateliéru. Uznává, že ten má také něco do sebe a nemusí se ohlížet na počasí a denní dobu.

Široká veřejnost vidí ve fotografování prosté cvakání fotek, to je ale jen menší část práce profesionálního fotografa. Ještě více času mu zabere edi-

tování (výběr povedených obrázků z celkového počtu pořízených) a úprava zvolených snímků. Vlastně všechny fotky jsou upravené a retušované. Jiné požadavky jsou na modelky v časopisech, které například předvádí módu – ty musí být bezchybné. A jinak je to s „běžnými“ portréty, kde je třeba retuše dělat s citem. Fotka musí vypadat přirozeně a ne například o dvacet třicet let mladší, než originál! Stíny, jemné vrásky nebo vady pleti se ale retušují běžně. Fotka pořízená zrcadlovkou v první fázi vypadá hůř než fotka z kompaktního digitálního aparátu, který už sám obrázky upravuje v barevnosti a kontrastu. Základem je focení do formátu RAW, což je vlastně „digitální negativ“ a je potřeba jej úpravami teprve vyvolat podobně, jak se dříve pracovalo v temné komoře. Hlavním pracovním nástrojem profesionálního fotografa je vedle kvalitního aparátu i počítač.

Ptala jsem se Jardy, co fotí nejraději. Bez přemýšlení odpověděl, že lidi. Portréty. A tak tomu bylo i předtím, než začal obor studovat. Vždycky se rád zaměřoval na obyčejné lidi, rodinu, oslavy, ale někdy i krajinky. Od té doby, co začal chodit do této školy, už se tím tolik nebaví a mnohem víc o snímcích při jejich pořizování přemýšlí. Rovná si kompozici, hledá světlo, hlídá si stíny, … Už se necítí tak volně jako předtím. Je to mnohem náročnější. Přiznává, že se jeho pohled na fotografovaný objekt změnil. Dívá se úplně jinak – přes objektiv. Snad je jiný – lepší – i výsledek. Je rád, že zatím nemá žádný portrét, který by se fotografovanému nelíbil. A tento žánr je asi nejtěžší. Každý se chce líbit. Nechce, aby tam něco bylo vidět a podobně. Obvykle se lidi sami na sebe dívají hodně kriticky. Dobré je si to říct hned na začátku. Aby výsledek vypadal dobře, je nutné, aby focení bylo tak nějak přirozené. Je dobré navodit takovou atmosféru, aby se focený cítil dobře a hlavně neměl strach. Největší radost má ze snímků – z portrétů, které si líbí jemu i modelce (modelovi).

Samozřejmě mě zajímalo, jestli je něco, co fotit nechce nebo fotí nerad. Každý z fotografů prý říká, že když něco fotí dlouho, přestane ho to bavit. A to se pak na výsledku odrazí. Na druhou stranu – každý žánr potřebuje trochu jiné vybavení, které není levné. Na portréty, reportáže, interiéry, sport, jídlo, designové fotky, na všechno je potřeba trochu jiná technika. Ideální je, když je fotograf nějak specializovaný, ale vždycky by měl mít možnost nějaké změny.

Pořizování snímků digitálními aparáty je obrovský pokrok oproti dřívějšímu fotografování na film, kdy člověk nikdy nevěděl, jak to dopadne a co z toho bude. Je to nesmírné ulehčení práce. Na druhou stranu Jarda říká, že ho trochu mrzí, že přišel o ten pocit, kdy se strašně těšil na to, až budou fotky hotové a nemohl se dočkat. Ten si pamatuje doteď. Současný způsob focení zase svádí k tomu, že se snímků nacvaká někdy až nesmyslné množství.

Samozřejmě každý si dnes může pořídit nebo má nějaký fotoaparát a fotí si sám. Otázkou je, co od výsledku čeká. Profesionál by vždycky měl znamenat nějaký bonus.

Samostatnou kapitolou jsou fotografické soutěže. Pro profesionálního fotografa je dobré se jich svou prací zúčastňovat a nebát se i soutěží, které mají nějaký kredit, třeba Czech Press Photo. Možné je i své snímky nabízet fotobankám.

A jak se k fotografování staví rodina? Milena je ráda, když ji manžel fotí. Bohužel však příležitostí vyjet si někam do přírody do hezkého prostředí a fotit není tolik, kolik by si oba představovali. Mladší syn Lukáš navštěvuje kroužek ping-pongu. Starší syn Jarda se věnuje sportovnímu tanci. Tady má tedy tatínek příležitostí k fotografování dost a část jeho sportovní kariéry má poměrně dobře zmapovanou. Bohužel však tanec je na focení velmi náročný a potřebuje dost speciální vybavení. Možná ho trochu mrzí, že ani jeden ze synů k fotografování netíhne. Třeba to ještě přijde.

Přeji Jardovi, ať se jeho sen věnovat se profesionálně fotografování a uživit se tím, splní. Protože jen nečeká, co přijde, ale je ochoten pro to mnohé udělat, věřím tomu, že ano.

(kuč)

Zpráva o činnosti SDH Holetín za rok 2015

K 31. 12. 2015 měl sbor 50 řádných členů a 6 čestných.

První akcí roku byl jako tradičně hasičský bál, který se uskutečnil v měsíci únoru. Hrál MAT4 a ples se opět vydařil. V květnu a červnu hasiči vyčistili bazén na koupališti a zorganizovali ve vesnici sběr železného šrotu. Pilně se připravovali na soutěže. Na okrskové, která letos byla v Kvasíně, naši muži obsadili 1. místo. Díky tomu postoupili do okresní soutěže v Otradově, kde byli desátí. Naše hasičky v Kvasíně byly jediným družstvem žen. V červnu také došlo k požáru komína na Horních Babákách, kde náš sbor zasahoval.

V srpnu SDH Holetín pořádal soutěž O pohár starosty. Horké počasí přilákalo rekordní počet návštěvníků, pro které byla večer připravena taneční zábava s MAT4.

Každoročně se naši členové schází k posezení i se svými partnerkami a partnery. Tentokrát to bylo na začátku září na parketě v areálu koupaliště. Zahráli Strýci a všichni si pochutnali na grilovaném seleti. Na konci září náš sbor opět zasahoval u požáru, tentokrát se jednalo o roubenku na Horním Holetíně. Polach byl vyhlášen v 5:09 ráno a dohled nad místem požáru se držel až do 18 hodin.

Během celého roku se postupně prováděly opravy hasičské zbrojnice. Byla pořízena nová elektroinstalace, udělaly se omítky, byl natřen stožár, vyměněna vrata a pokračovalo se v opravě staré Tatry. Všechny práce byly prováděny brigádně za finančního přispění Obce Holetín.

Samozřejmostí je pravidelné vzdělávání a školení členů sboru (preventistů, strojníků, velitelů, …).

Všem členům sboru patří dík za jejich práci a starostovi obce i celému zastupitelstvu za podporu.

Hasiči se chystají na závody

Mladým hasičům pomalu začíná sezóna a tak muži již začali trénovat a ženy začnou od dubna. Co se týče změn, tak ženy se rozrostly o novou posilu Pavlu Šiklovou z Malinného.

V následující tabulce je předběžný rozpis soutěží na rok 2016, na internetových stránkách www.sdh.obecholetin.cz se dozvíte, které soutěže naši hasiči navštíví, jak dopadli na soutěžích, videa a mnoho dalších informací.

7. 5.	13:00	liga Třemošnice
14. 5.	14:00	Studnice
21. 5.		Heřmanův Městec
28. 5.	13:30	Nasavrky
4. 6.		liga Seč
červen		okrsek
10. 6.	20:00	Vortová
18. 6.	09:00	liga Brčekoly
25. 6.		okres Otradov
2. 7.	09:00	liga Štěpánov
5. 7.		Ctětín
5. 7.		Kostelec u HM
9. 7.	noční	Horka
9. 7.		Lukavice
16. 7.	13:00	Chotěnice
23. 7.	13:00	Jeníkov
23. 7.	13:00	Vinary
30. 7.	13:00	Kameničky
6. 8.	noční	Dědová
13. 8.	13:00	liga Lukavice
19. 8.	noční	liga Seč
20. 8.	13:00	Holetín
27. 8.	13:00	Svídnice
27. 8.	14:00	Lozice
27. 8.	20:00	Brčekoly
27. 8.		Bělá
27. 8.	13:00	Vortová
3. 9.	09:00	liga Chrudim
4. 9.	09:00	liga Hlinsko
17. 9.	09:00	liga Slatiňany
24. 9.	09:00	liga Horka
1. 10.	09:00	liga Morašice
8. 10.		Hrochův Týnec

Na závěr by Vás Sbor dobrovolných hasičů Holetín rád pozval na již 5. ročník soutěže O putovní pohár starosty obce Holetín, který se koná 20. 8. 2016 od 13:00 v areálu Koupaliště. Od 19:00 tradičně zahraje k poslechu a tanci hudební skupina MAT4.

Pěstounství je posláním

Přiznám se, že donedávna jsem neznala nikoho, kdo by fungoval jako pěstoun pro děti, o které se jejich vlastní rodiče nemohou nebo nechtějí starat. A ačkoliv jsem věděla, že vedle adopce existuje i pěstounská péče, netušila jsem, že může být dlouhodobá nebo na přechodnou dobu. Až se u mě v kanceláři někdy na podzim loňského roku zastavila kamarádka, kterou jsem dlouho neviděla, a měla s sebou roztomilého asi dvouletého chlapečka. Představila mi ho jako Martínka a prozradila mi, že se s manželem rozhodli pro pěstounství na přechodnou dobu. Věděla jsem, že oba mají děti rádi a že mezi nimi a jejich dospělými potomky panují skvělé vztahy, přesto mě tato informace překvapila a nemohla jsem ji dostat z hlavy. Hlavní pocit, který jsem z toho měla a mám doposud je – obdiv. Jsem moc ráda a děkuji jim za to, že byli ochotni mi vyprávět svůj příběh a souhlasili s jeho zveřejněním v našem Zpravodaji. Vlastně je dobře, když se o tomto způsobu péče dozví víc lidí.

Jarka a Jirka Pražanovi žijí v Krouně. Vlastními silami si velmi vkusně zrekonstruovali velký statek. Nevím, kolik jim je let přesně, ale bude to někde kolem padesátky. Mají tři dospělé děti ve věku kolem pětadvaceti let. Jedna dcera je medička, druhá učitelka a syn studuje technickou univerzitu. Všechny děti jsou tedy z domu a vrací se více méně jen na víkendy. A tady prý začalo uvažování o tom, co v tom velikém domě budou sami dělat, když jim tam nebudou pobíhat a povídat žádné děti, na což byli zvyklí. To byl první impuls k úvahám o možném pěstounství. Dospělé dcery je v této myšlence hned nadšeně podpořily, syn se prý příliš nevyjádřil. Konečné rozhodnutí zkusit to padlo v lednu roku 2014, kdy navštívili Orgán správní ochrany dětí (OSPOD), který funguje při sociálním odboru Městského úřadu v Hlinsku, kam územně spadají. Tam dostali k vyplnění dotazník s mnoha otázkami zaměřenými na jejich život, vztahy, emoce a podobně. Dokládá se samozřejmě i ekonomická situace rodiny. Nedílnou součástí je i potvrzení o dobrém zdravotním stavu, včetně výpisu z lékařské dokumentace obou případných pěstounů. Jako zajímavost uvádějí třeba to, že žadatel o pěstounství nesmí mít vysoký tlak a nadváhu. Podmínky jsou opravdu přísné, na druhou stranu – jedná se o nesmírně důležité rozhodnutí a to jak ze strany rodiny, tak i z pohledu orgánů, které děti do péče svěřují.

Protože už byli rozhodnuti, tak dotazník vrátili asi po týdnu vyplněný a následovalo čekání, co bude dál. Někdy na jaře u nich pracovníci OSPOD provedli šetření, aby zjistili, že jejich bydlení a podmínky jsou vyhovující pro přijmutí dítěte do péče. Protože i zde „prošli“, v prosinci 2014 byli přijati do tzv. hlavní přípravy pěstouna, která probíhala pod vedením příslušného odboru Krajského úřadu v Pardubicích. Jarka i Jirka mají pedagogické vzdělání, a jak jsme už zmínili, vychovali tři děti. Nepředpokládali, že se tedy dozvědí něco nového. Opak byl pravdou. Oba uznávají, že tato příprava v rozsahu asi 80 hodin byla nesmírně zajímavá a i kdyby nakonec jako pěstouni nebyli vybráni (čekalo je ještě několik kroků), tak i tento kurz samotný jim dal hodně. Jednotlivé přednášky, či spíše diskuze, se odehrávaly ve skupině asi osmi párů se zájmem o pěstounství na přechodnou dobu spolu s odborníky z psychologie, pediatrie, pedagogiky, terapeuty, pracovníky rychlé záchranné služby a dalšími.

Ve skupině byli dvě žadatelky bez partnera. Pro pěstounství jsou ale spíš preferovány páry, samozřejmě manželství není podmínkou. Zajímavé je, že prý různé kraje a jejich úředníci mají rozdílný pohled na věc a jejich podmínky se někdy i liší. Ačkoliv tento systém péče o opuštěné děti se u nás vyvíjí už asi osm let, je stále „v plenkách“. Určitě jsou ale podmínkou lidé, kteří mají vlastní děti a to už odrostlé. Mezi tímto typem pěstounů rodiny s dětmi do nějakých deseti let nenajdete. Potencionální pěstouni procházejí poměrně náročnými psychotesty a povinné jsou i pro děti ve společné domácnosti. Děti Pražanových, protože jsou většinou mimo domov, testy dělat nemusely.

Po absolvování celé této přípravy, při které je sledovali odborníci, následovalo čekání na rozhodnutí, jestli byli skutečně vybráni, nebo ne. Tušili, že asi nejrizikovější bude skutečnost, že Jarka bude nadále vykonávat své povolání učitelky v mateřské škole a hlavní péče o svěřené dítě (nebo děti), bude ležet na Jirkovi, který je OSVČ. To skutečně v našich krajích není zvykem a existují zde určité zažité modely, které se mění jen pozvolna. Nakonec to vyšlo a v květnu 2015 dostali vyrozumění, že jsou zařazeni do databáze pěstounů a od následujícího dne musí být kdykoliv připraveni přijmout dítě.

A být připraveni neznamená samozřejmě jenom psychicky, ale i fyzicky. Musí mít kde spát a mít co na sebe a podobně. Ve formulářích vyplňovali, že by preferovali děťátko do tří let, ale rozhodně to nemůže být podmínka. Museli tedy počítat s dítětem od narození do 18 let. A to už jsou pořádné rozdíly ve vybavení! Navíc je zvykem, že pokud jsou dva sourozenci, nerozdělují se, musí je tedy přijmout oba. Samozřejmě musí počítat s tím, že děti, které se takto umísťují, mají nějaký handicap. Zdravotní, sociální,… Jedná se často o děti zanedbané. Je jasné, že voňavá vymazlená miminka pěstouny nepotřebují. Děti se do této péče umísťují na dobu maximálně 12 měsíců, tedy na dobu, než pro ně bude zajištěna jiná forma – adopce, dlouhodobá pěstounská péče, …

Také je třeba si uvědomit to, že svěřované děti mají v naprosté většině případů své biologické rodiče, se kterými mohou být nedořešené vazby a vztahy. Mohly jim být odňaty z důvodu zanedbání, mohou být ve výkonu trestu a podobně. Důležité je, že existují a ze zákona na to musí být brán ohled. To samozřejmě komplikuje situaci s případnou adopcí a je kolem toho řada administrativních i soudních úkonů. Aby pěstouni mohli veškeré své

síly věnovat samotné péči, existují organizace, které jim s těmito vedlejšími nezbytnými starostmi pomáhají. Pražanovi si například chválí spolupráci s Charitou v Poličce.

Abychom se ale dostali k samotnému Martínkovi. Telefon Jirkovi zazvonil posledního září 2015 a bylo mu oznámeno, že si mají převzít rok a půl starého chlapečka a to v SOS vesničce v západních Čechách. Se samotným převzetím pomáhal i pracovník zmíněné charity. Od té doby mají tedy doma veselo. Martínek, který mezitím oslavil druhé narozeniny, je velký šikula. Dělá obrovské pokroky a stal se rodinným miláčkem. Postupně se jedná o jeho předání do trvalé pěstounské péče, ale zatím není jisté, že to tak dopadne. Nakonec může být adoptován, předán k další pěstounské péči, nebo se vrátit do své biologické rodiny.

Zajímalo mě, jak se změnil jejich život, když si v tomhle věku pořídili malé dítě. Prý omládli asi o dvacet let a vrátili se do doby útlého věku svých vlastních dětí. Samozřejmě k němu musí v noci vstávat a přes den vyžaduje stálou pozornost. Odměnou jim je ale obrovská radost a energie, kterou jim to dává a hlavně pocit, že dělají něco smysluplného. Občas se jich někdo zeptá, jestli svého rozhodnutí nelitují. Prý litují jen toho, že se pro takovou věc nerozhodli dřív. Nadšeni jsou samozřejmě i Martínkovi dočasní sourozenci včetně „velkého brášky“, který se původně nevyjadřoval a teď s Marťou hraje na kytaru nebo mu vypráví o motorkách.

Osobně bych se asi nejvíc děsila okamžiku, že dítě, o které se starám, budu muset předat dál. Prý na to byli od začátku připravováni a počítají s tím. Berou to tak, že pro to stávající udělali to nejlepší, co mohli a jejich pomoc bude potřebovat nějaké další.

Neubráním se ještě jednou vyslovit obdiv všem, kteří se pro takovou cestu rozhodnou. Určitě není jednoduchá a je tolik užitečná! Díky a hodně zdraví a štěstí!

(kuč)

FOTBAL

Fotbalový rok 2015

aneb Informace z valné hromady TJ SOKOL Holetín

Ve dnech 12.–15. února 2015 proběhlo soustředění mladších a starších žáků a dorostu v Horním Bradle, na které klub hráčům přispěl polovinou nákladů. Koncem února získal TJ SOKOL Holetín do pronájmu Restauraci na koupališti a to na dobu neurčitou.

V březnu se pracovalo na přípravě hřiště. Trávník byl vertikulován a následně práškován.

V dubnu se klub tradičně podílel na pořádání Pálení čarodějnic.

V květnu se pokračovalo s vylepšováním trávníku. Proběhlo práškování, pískování a zasetí nového semene a to s výborným výsledkem.

V červnu byly s ohledem na důležitost zachování bezpečnosti dětí zakoupeny nové speciální branky. Část investice byla hrazena z dotace. Koncem měsíce byla na parketě pořádána taneční zábava s MAT4.

Od 1. 7. 2015 vstoupila v platnost takzvaná Fotbalová revoluce, která spočívá v převodu veškerých procesů ohledně zápasů, hráčů, rozhodčích a podobně do elektronické podoby. Z tohoto důvodu bylo modernizováno počítačové vybavení klubu. Opět k tomu byly využity prostředky z dotace. V červenci se pořádala na parketě další zábava, tentokrát se skupinou NORMAL.

Během července a srpna se pořídilo nové vybavení pro mládežnická mužstva (míče, příspěvek na teplákové soupravy, …). Vzhledem k extrémně horkému počasí se velké úsilí věnovalo zavlažování trávníku. Za spolupráci patří poděkování SDH Holetín a OÚ Holetín. S velkým úspěchem se uspořádalo grilování zvěřiny pro veřejnost.

V září jsme v rámci zvýšení důstojnosti našeho hřiště a také komfortu pro fanoušky i hráče zakoupili digitální časomíru. Na konci měsíce jsme se rozloučili s létem na parketě za hudebního doprovodu kapely Quatro.

V listopadu skončila podzimní část soutěžního ročníku 2015/2016, připravoval se ples, který se uskutečnil za začátku prosince, a pracovalo se na žádostech o další dotace.

Celoročně pokračovala výborná spolupráce se SOKOLEM Prosetín v oblasti mládežnických mužstev a byl provozován sportovní kroužek pro naše nejmenší. Za jeho vedení patří poděkování Pavlu Novákovi a Ondřeji Benešovi.

Vedení fotbalového klubu chce také touto cestou poděkovat všem, kteří se na chodu klubu aktivně podílejí a bez nichž by fotbal v Holetíně nebyl. Velké díky patří rovněž sponzorům a obci Holetín za významnou podporu.

Fotbalový klub TJ SOKOL Holetín do svých řad s radostí přivítá vás všechny, kteří byste se rádi na jeho chodu jakkoliv podíleli. Odměnou vám bude dobrý pocit z práce vykonané pro sport a potažmo pro naši obec a také čas strávený v prima partě.

Jaroslav Halamka, předseda klubu

Rozpis zápasů na jaro 2016

Muži

So	12. 3.	14:30	Krouna–Holetín
So	19. 3.	15:00	Holetín–Chrast
Ne	27. 3.	15:00	Svratouch–Holetín
So	2. 4.	16:30	Holetín–Kameničky
So	9. 4.	16:30	Ronov–Holetín
So	16. 4.	17:00	Svídnice–Holetín
So	23. 4.	17:00	Holetín–Prosetín
Ne	1. 5.	17:00	Miřetice–Holetín
So	7. 5.	17:00	Holetín–Vítanov
So	14. 5.	17:00	Křižanovice–Holetín
So	21. 5.	17:00	Holetín–Zaječice
Ne	29. 5.	17:00	Skuteč–Holetín
So	4. 6.	17:00	Holetín–Kočí
Ne	12. 6.	17:00	Tuněchody–Holetín
So	18. 6.	17:00	Holetín–Rozhovice

Dorost

Ne	27. 3.	10:00	Rosice n. L.–Holetín
Ne	3. 4.	10:00	Holetín–Sezemice/Holice B hřiště Prosetín
So	9. 4.	16:30	Svratouch–Holetín
Ne	17. 4.	10:00	Holetín–Horní Jelení hřiště Holetín
So	23. 4.	14:30	Staré Hradiště–Holetín
So	30. 4.	17:00	Luže–Holetín
Ne	8. 5.	14:00	Holetín–Miřetice hřiště Holetín
So	14. 5.	10:30	Moravany/Chroust.–Holetín hřiště Moravany
So	21. 5.	14:00	Holetín–Kameničky hřiště Prosetín
Ne	29. 5.	14:30	PARAMO Pardubice–Holetín hřiště Svítkov
So	4. 6.	10:00	Holetín–Opatovice n. L. hřiště Prosetín
So	11. 6.	14:00	Pardubičky B–Holetín
Ne	19. 6.	14:00	Holetín–Vítanov hřiště Holetín

Starší a mladší žáci

Ne	27. 3.	9:30 + 11:15	Holetín–Vysoké Mýto hřiště Prosetín
Ne	3. 4.	9:30 + 11:15	Holice–Holetín
Ne	10. 4.	9:30 + 11:15	Holetín–Hlinsko hřiště Holetín
Ne	17. 4.	9:30 + 11:15	Pardubičky–Holetín
Ne	24. 4.	15:00 a 16:45	Holetín–Heř. Městec hřiště Holetín
Ne	1. 5.	9:30 + 11:15	Slatiňany–Holetín

Společenská kronika

V zimních měsících oslavili významné životní jubileum tito občané.

prosinec	Pekař Jaroslav, Horní Holetín	80 let
	Štorek Karel, Dolní Holetín	85 let
leden	Boháčová Božena, Dolní Holetín	88 let
	Palečková Milada, Dolní Holetín	80 let
	Paleček Jiří, Dolní Holetín	86 let
únor	Hanus Ladislav, Horní Holetín	86 let
	Kolbabová Františka, Dolní Holetín	89 let
	Křehlíková Olga, Dolní Holetín	87 let

Všem jubilantům přejeme ještě jednou hodně zdraví a pohody.

Tříkrálová sbírka

I letos se v naší obci uskutečnila Tříkrálová sbírka. Naši občané touto cestou na charitativní účely věnovali 21 244 Kč. Všem zúčastněným i přispívajícím patří dík.

Dopis čtenářky

Vážená paní redaktorko, obracím se na Vás s prosbou. V neděli 27. 9 nám v Holetíně shořela chalupa po prarodičích. Díky obětavému zásahu požárníků byla nejen zachráněna horní budova bývalého hospodářství, ale hlavně se zamezilo rozšíření požáru do okolí, případné ohrožení sousedů.

Chtěla bych vyjádřit velké poděkování všem zasahujícím hasičům a všem, kdo nám pomáhali při likvidaci požáru. Prosím Vás, byla byste tak laskava a naše poděkování zveřejnila ve Vašem zpravodaji?

Děkuji Vám.

S pozdravem

Mgr. Lenka Bártová, roz. Malinová

Uvařme si

Řecké vepřové souvlaki

8 bambusových špejlí, 800 g vepřové panenky, 2 zelené papriky, 2 čerstvé citrony nakrájené na osminky, čerstvé lístky tymiánu, 50 g hořčice, 100 ml olivového oleje, 50 ml octa, mletý kmín, sůl, pepř, 4 ks pita chleba (nebo toastového), oregano

Maso odblaníme, očistíme a nakrájíme na kostky. Připravíme marinádu z olivového oleje, tymiánu, octa, hořčice, kmínu, soli a pepře. Maso naložíme aspoň na 3 hodiny. Omyjeme papriku a nakrájíme na kousky přiměřené ke kostkám masa. Oboje střídavě napichujeme na špejli. Na začátek a konec dáme osminku citrónu. Ogrilujeme. Pita chleba (toastový chléb) potřeme olivovým olejem se solí a oreganem a také ogrilujeme.

Jogurtový dip

200 g řeckého jogurtu, lžička mleté sladké papriky, 1/3 lžičky pálivé papriky, trochu tymiánu, jemně nasekaná petrželka, citronová šťáva, olivový olej

Vše společně ušleháme.

Trnky připravují ples

Holetínský zpravodaj, periodický tisk územního samosprávného celku, čtvrtletník, 11. března 2016, Holetín, adresa redakce Obec Holetín, Horní Holetín 105, IČO 00270105, holetinskyzpravodaj@seznam.cz, zpracovává Ing. Helena Kučerová, sazba Mgr. Tomáš Kučera, evidenční číslo tiskoviny MK ČR E 17314, 350 výtisků